

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Novotného a soudců JUDr. Ljubomíra Drápala a JUDr. Mojmíra Putny v právní věci žalobkyně M. K., zastoupené advokátem, proti žalovaným 1) S. Ž., a.s., zastoupenému advokátkou, a 2) I. s. a k. v.o.s., jako správci konkursní podstaty úpadce S.-S.-Ž., spol. s r. o., za účasti Č. p. a.s., jako vedlejšího účastníka na straně žalovaného 1), o odškodnění nemoci z povolání, vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 15 C 1011/2001, o dovolání žalovaného 1) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 18. března 2004 č.j. 36 Co 645/2003-126, takto:

Rozsudek krajského soudu, pokud jím bylo vysloveno, že základ nároku žalobkyně je opodstatněn ve vztahu k žalovanému 1), se zrušuje a věc se vrací Okresnímu soudu v České Lípě k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala, aby jí žalovaný 1) zaplatil na náhradě za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti za období od 1.7.1999 do 30.6.2001 částku 248.007,- Kč s 8% úrokem z prodlení od 1.7.2001 do zaplacení a aby jí od 1.7.2001 platil pravidelný měsíční peněžitý důchod ve výši 11.129,80 Kč. Žalobu odůvodnila tím, že u žalovaného 1) (dříve Č. Ž. a.s.) pracovala od roku 1979 jako dělnice ve výrobě (slévárenská dělnice) a že ke konci roku 1994 se u ní „výrazně začala projevovat“ nemoc z povolání, zařazená v seznamu nemocí z povolání pod č. 29 (syndrom karpálního tunelu vpravo a radiální styloiditida vpravo). Protože po operaci karpálního tunelu na pravé ruce v lednu 1995 již nemohla dále vykonávat stávající práci, od 1.6.1995 po ukončení pracovní neschopnosti nastoupila u žalovaného 1) na základě dohody o změně pracovní smlouvy na méně placené místo účetní. Žalovaný 1) jí sice poskytl (prostřednictvím vedlejšího účastníka) náhradu za bolest, za ztížení společenského uplatnění a náhradu za ztrátu na výděлку po dobu pracovní neschopnosti, odmítá jí však nahradit ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, která jí vzniká od června 1995; žalobkyně tento nárok uplatnila „vědoma si možné námitky promlčení“ až od 1.7.1999.

Okresní soud v České Lípě [poté, co usnesením ze dne 27.12.2001 č.j. 15 C 1011/2001-50, potvrzeným usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 14.2.2002 č.j. 36 Co 55/2002-58 připustil, aby do řízení přistoupila jako žalovaná 2) S.-S.-Ž. spol. s r. (která je nyní v konkurzu a se sídlem v H. K.) mezitímním rozsudkem ze dne 20.6.2002 č.j. 15 C 1011/2001-82 rozhodl, že „žalovaná 2) odpovídá za škodu způsobenou žalobkyni nemocí z povolání“. Soud prvního stupně dovořil, že na základě smlouvy o prodeji části podniku (provozu slévárny v Ž., kde vznikla nemoc z povolání žalobkyně, zjištěná ke dni 13.4.1995) uzavřené dne 12.12.1994 mezi žalovanými přešla na žalovanou 2) „v souladu s § 480 obch. zák“ práva a povinnosti z pracovněprávního vztahu mezi žalovaným 1) a žalobkyní, včetně povinnosti k odškodnění nemoci z povolání žalobkyně.

K odvolání žalobkyně a žalované 2) Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 26.11.2002 č.j. 36 Co 414/2002-101 rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že „základ žalobního nároku je zcela opodstatněný ve vztahu k žalovanému 1)“. Zdůraznil, že ve smyslu ustanovení § 190 odst. 3 zák. práce odpovídá za škodu vzniklou nemocí z povolání zaměstnavatel, u kterého zaměstnanec naposledy pracoval, přičemž podle jeho názoru „zákon má nepochybně na mysli faktický, tj. skutečný výkon práce, v tomto případě výkon práce slévárenské dělnice; jakýkoliv jiný výklad by šel proti účelu a smyslu právní úpravy odpovědnosti za nemoc z povolání“. Odvolací